

ningene er Borgere i, 5) at der skulde oprettes en særlig international Institution for Flygtningesager. Desuden skulde Forsamlingen udtale, a) at Quislinge, Forrædere og Krigsforbrydere ikke var Flygtninge og — som ogsaa Personer, der havde mistet deres Ære ved Samarbejde i den ene eller anden Form med de Forenede Nationers Fjender —, hvor de end skjulte sig som Flygtninge, omgaaende skulde sendes til deres Hjemland, samt b) at Tyskere, overført til Tyskland fra andre Lande, eller som var flygtet for allierede Tropper til andre Stater, ikke faldt ind under denne Forsamlings Resolution, men deres Stilling kunde afgøres af de Allierede Styrker i Tyskland i Forbindelse med de paagældende Lande.

*New Zealands* Delegerede støttede det hollandske Forslag; han var enig i, at Krigsforbrydere ikke skulde beskyttes, men kunde ikke gaa med til, at alle skulde hjemsendes, hvadenten de vilde det eller ej.

*Perus* Delegerede mente, at det engelske Forslag og Sovjetunionens Forslag kunde forenes, og støttede forsaavidt ogsaa det sidstnævnte. Det burde siges klart, at de spanske Flygtninge skulde hjælpes. Hele Flygtningespørgsmaalet burde ses under demografisk Synsvinkel, og det økonomiske og sociale Raad burde undersøge det ogsaa med Henblik paa underbefolkede Landes Interesse, og det saavel finansielt som transportmæssigt.

Imidlertid fremsatte *de Forenede Staters* Delegation et Forslag, som ifølge Mrs. *Roosevelt* tilsigtede at skabe en fælles Grund for de fremsatte Synspunkter og Forslag. Hun indvendte, at Sovjetunionens og Jugoslaviens Delegerede syntes at gaa ud fra, at man kunde dele Flygtninge i Krigsforbrydere o. l. paa den ene Side og dem, der ønskede at komme hjem, paa den anden Side; men man kunde ikke se bort fra dem, der

hverken var Krigsforbrydere eller Forrædere, men som af politiske Grunde ikke vilde hjem.

Det amerikanske Forslag gik ud fra, at Spørgsmaalet hastede; det slog Flygtninge og »displaced persons« sammen under Betegnelsen »uprooted persons« og henviste deres Sag til det økonomiske og sociale Raad til grundig Behandling allerede paa dets første Samling og med Paalæg om at afgive Beretning til Forsamlingens anden Del; det anbefalede Raadet at nedsætte et særligt Udvalg til disse Opgavers Løsning. Dernæst anbefalede det, at Raadet skulde tage følgende Principper under Overvejelse: a) Problemets internationale Karakter og Omfang, b) ingen skulde tvinges hjem, hvis han gjorde Indvending, men man skulde dog bestræbe sig for under fuld Raadføring og efter Aftale med de paagældende Regeringer at opmuntre saadanne Personer til Repatriering og Hjemrejse, c) ingen Handling, foretaget i Henhold til Resolutionen, maatte hindre Udlevering og Straf af Krigsforbrydere, Quislinge og Forrædere, d) andre, der derefter ikke vilde hjem, skulde falde ind under det internationale Organ, som maatte blive skabt.

Den *hollandske* Delegerede trak derefter sit Forslag tilbage og foreslog, at de stenografiske Referater af Udvalgets Møder skulde tilstilles Raadet.

Ogsaa det engelske Forslag blev derefter opgivet til Fordel for det amerikanske, mens det jugoslaviske opretholdtes.

*Sovjetunionens* Delegerede foreslog nu et Underudvalg nedsat, bestaaende af Delegerede fra De Forenede Stater, Frankrig, Jugoslavien, Sovjetunionen, Storbritannien og enten Panama eller Peru.

Efter nogen Debat enedes man paa Formandens Forslag om et redaktionelt Underudvalg bestaaende af Repræsentanter for De Forenede Stater, Frankrig, Holland, Jugoslavien, Libanon, Panama,